

Kinder Torah

ת"ב

Kindness Saved Them

The end of all flesh has come before Me because the earth is filled with *chamas* (robbery)" (Bereshis 6:13). Rav Eliyahu Dessler zt"l explains that the flood which destroyed the entire world was the verdict handed down by Hashem for the crime of *chamas*. Why did the world receive such a severe punishment for robbery? Theft is the result of the desire to take. People who are only interested in themselves, thereby taking what does not belong to them will destroy themselves and their entire society. What is the antidote? Giving. We find Noach and his family, who survived the flood, were totally occupied with giving during the entire year that they were enclosed within the ark.

The Gemora (Sanhedrin 108b) relates a conversation between Shem, the son of Noach and Eliezer the servant of Abraham about life in the ark. "How did you manage to care for all of those animals in the ark?" asked Eliezer. "It was very difficult," Shem replied. "We had to feed each animal at its eating time -- day and night. We had to figure out what food each animal ate. One time my father was late feeding the lion. He let out such a roar that all of the animals in the ark were terrified. My father went to him and the lion bit him, crippling him for life. None of us slept a wink the entire year. We were too busy caring for all of the animals, giving each one his individual food at the proper time."

Kinderlach . . .

Chamas was the sin of Noach's generation. It is the same sin as chamasnu (We took things against people's will). Do you remember that from the viduy (confession) on Yom Kippur? We all felt so badly when we thought about those sins. Now is our chance to make sure we don't repeat them. "Me first. I only got two candies and everyone else got three. I want more

time on the swing even though there are many others waiting. I want a second piece of cake even though others did not even have one piece yet." These are all actions of taking. What would Noach do? "Please go ahead before me. Two pieces of candy are plenty for me. Please, take your turn on the swing; I've had enough time. Please make sure everyone else has received a piece of cake before you give me one." Noach was a baal chessed (master of acts of kindness). Chessed saved him from destruction. Stealing, pushing, grabbing, and taking only lead to bad things. Chessed is the cure for those bad things.

The Fruits of Your Labor

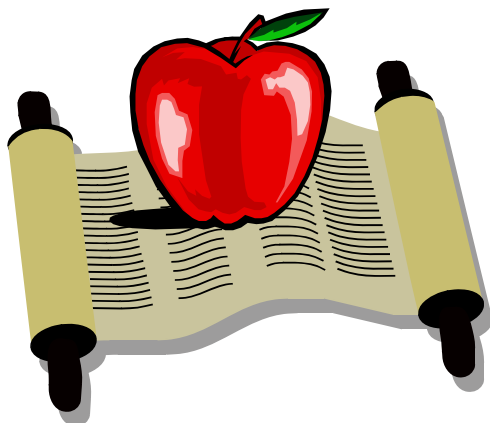
"Abb! Abba! We are so happy that you are home. It is getting late and we were beginning to worry."
"I'm sorry that I was delayed, kinderlach. I had to go to a *levaya* (funeral)."

"Oy, vey, Abba. Who passed away?"

"A big talmid chochom. He taught many students and wrote several *sefarim* (Torah books) in his life."
"He lived a full life."

"Yes, but he never had any children."
"How sad."

"You might think so, Avi. However, the Rav who delivered a *hesped* (eulogy) on this talmid chochom looked at his life a little differently. He referred to the Daas Zekanim MiBaalei HaTosafos on this week's parasha. They cite the Medrash Tanchuma that quotes a verse in Mishlei (11:30), 'The fruit of a tsaddik is a tree of life.' If a man leaves this world without children, he is distressed and cries because he did not establish future generations. Hashem says to him, 'You have fruits! Your fruit is the Torah that you strove (to learn)!' As the verse states, 'The fruit of a tsaddik is a tree of life.' His sons are not referred to as his fruits; rather 'the tree of life' is his fruit. And that 'tree of life' is none other than Torah, as the verse states, 'It (the Torah) is a tree of life' (Mishlei 3:18)."
"How comforting."



"Yes, Chaim. This same idea is expressed in the very first verse of the parasha, 'These are the offspring of Noach – Noach was a tsaddik' (Bereshis 6:9). The end of the verse apparently does not match the beginning. The generations should be referring to his sons, Shem, Cham, and Yafes. Instead, Noach's generations are his deeds, which were righteous and earned him the title of tsaddik."
"That is very impressive, Abba, because Noach had many descendants."

"Correct, Chaim. In his lifetime, he saw the repopulation of entire world. All seventy nations were descended from him! That is a truly astounding number of offspring. Yet, they are not mentioned at all. Noach's righteousness – his good deeds – are called his descendants."

"I see. This great talmid chochom who passed away had many, many spiritual descendants – his talmidim, whom he taught directly, and his *sefarim*, which were learned and will continue to be learned by many other talmidim. These righteous deeds will be with him for all generations. His toil in Torah produced a beautiful tree of life which has borne many fruits."

Kinderlach . . .

Did you ever see someone plant a tree? It is very hard work. First, he must dig a deep hole in the ground. Then he must plant the sapling and refill the hole. He must water the tree, plow around the roots, and prune the branches. Finally, it becomes strong enough to produce fruit. However, he cannot eat the fruit for the first three years. The fruit of the fourth year he must eat in Yerushalayim. After that, he can finally eat the fruits in his home, but he must still work at watering, pruning, fertilizing, and picking the fruits of his tree. Similarly, producing spiritual fruits is hard work. Learning Torah – stretching ones intelligence and endurance to the utmost to understand Hashem's holy words – is not easy. It also takes years to see the fruits of ones labor. However, just as the fruits of a mature tree are sweet, so too the fruits of toil in Torah are delightful. You can enjoy them in this world. However, they give you eternal pleasure in olam habbo. They are your descendants! They carry on for you after you leave this world. Work hard in this world, kinderlach. Produce many fruits! Enjoy their sweetness in this world, and get nachas from them forever.

והגדת לבנו ©

יגיע כפין

"אבא, אבא! אנחנו כל כך שמחים שחזרת הביתה. כבר מאוחר, והתחלנו לדאוג."
 "אני מצטער שהתאחרתי, ילדים. הייתי צריך ללכת ללוויה."
 "אוי ואבוי, אבא. מי נפטר?"
 "תלמיד חכם גדול. הוא לימד תלמידים רבים, וכתב כמה וכמה ספרים."
 "הוא חי חיים מלאים."
 "כן, אבל לא היו לו ילדים משלו."
 "עצוב."

"אולי נראה לך כך, אברימי. אך הרב שהספיד תלמיד חכם זה הגדיר את חייו בצורה מעט אחרת. הוא ציטט את דעת זקנים מבעלי התוספות על פרשת השבוע הזה. הללו מביאים את מדרש תנחומא, המצטט פסוק ממשלי ("א, ל"), 'פרי צדיק עץ חיים'. אם אדם נפטר מבלי להותיר אחריו ילדים, הוא מצטער ובוכה, כי לא עלה בידו לקיים דורות אחריו. אומר לו הקדוש ברוך הוא: למה אתה בוכה? יש לך פרי! התורה שלמדת, שכתוב בה 'פרי צדיק - עץ חיים'. לא הבנים הם הפירות אלא 'עץ חיים' הוא פרוי של אדם - התורה, שעליה נאמר 'עץ חיים היא' (משלי ג', י"ח)."

"כמה מנחמים הדברים."
 "כן, חיים. ואותו רעיון מובע בפסוק הראשון בפרשה. 'אלה תולדות נח - נח איש צדיק' (בראשית ו', ט). נראה שסוף הפסוק אינו מתאים לתחילתו. תולדותיו אמורים להיות בניו - שם, חם ויפת. ובמקום זה, תולדותיו של נח הם מעשיו, שהיו מעשים צדיקים, ובשלהם הוא נקרא צדיק."
 "המשמעות של דברים מקבלת

משנה תוקף, אבא, כשזוכרים שלנח היו צאצאים רבים מאוד. "נכון, חיים. במשך חייו הוא חזה באכלוס-מחדש של כל העולם כולו. כל שבעים האומות באים ממנו! אכן, מספר צאצאים מדהים. אך הם אינם מזכרים כלל כאן. צדקותו של נח - מעשיו הטובים - הם המכונים תולדותיו."

"הבנתי. לתלמיד החכם הגדול שנפטר עתה היו הרבה מאוד צאצאים רוחניים - תלמידיו, אותם הוא לימד, וספריו, שנלמדו וימשיכו להילמד ע"י תלמידים אחרים. מעשים צדיקים אלה ילוו אותו למשך כל הדורות. העמל שלו בתורה הצמיח עץ חיים יפהפה שכבר הוציא הרבה מאוד פירות."

ילדים יקרים ...

האם ראיתם פעם מישהו נוטע עץ? זוהי עבודה קשה מאוד. קודם כל, יש לחפור באדמה חור גדול. ואז יש לשתול את השתיל ולהדק סביבו את העפר. צריך להשקות את העץ, לחרוש סביב שורשיו, ולגזום את ענפיו. לבסוף, העץ גדל ויכול להוציא פירות. אך אסור לאכול מפירות אלה במשך שלוש השנים הראשונות. את פירות השנה הרביעית על בעל העץ לאכול בירושלים. לאחר מכן, הוא יכול לאכול את הפירות בביתו, אך עדיין רבה המלאכה: יש להשקות, לגזום ולדשן את העץ, ולקטוף את פירותיו. בדומה לכך,

הצמחת פירות רוחניים היא גם כן עבודה קשה. לימוד תורה, כלומר השקעת כל הכוחות, הן השכליים והן הגופניים, כדי להבין את דברי התורה הקדושים, איננו דבר קל. שנים עוברות לפני שרואים פירות לעמל הרב. אך כמו שפירותיו של עץ בוגר מתוקים, כך גם פירות עמל התורה נפלאים. נהנים מהם בעולם הזה, ומקבלים מהם עונג נצחי בעולם הבא. אלו הם הצאצאים שלכם! הם ממשיכים להתקיים גם לאחר שהאדם עוזב את העולם הזה. עבדו קשה, ילדים, בעולם הזה; הוציאו הרבה פירות! התענגו על מתיקותם בעולם הזה, ורוו נחת מהם לנצח.

החסד הציל אותם

"...קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס... (בראשית ו', י"ג). ר' אליהו דסלר זצ"ל מסביר שהמבול שהחריב את כל העולם בא מעם ה' בגלל החמס. מדוע קבל העולם עונש חמור כל כך על החמס? גנבה היא תוצאה של הרצון לקחת. אנשים שאכפת להם רק מעצמם, ומשום כך לוקחים מה שאינו שייך להם, יגרמו להרס

של עצמם ושל כל החברה. מהי הרפואה לכך? נתינה. אנו מוצאים שנח ובני משפחתו שנצלו מן המבול, היו עסוקים בנתינה יום ולילה במשך השנה השלמה בה היו סגורים בתוך התיבה. הגמרא (סנהדרין ק"ח ע"ב) מתארת שיחה בין שם בן נח לבין אליעזר עבד אברהם לגבי החיים בתיבה. שאל אליעזר: "כיצד יכולתם לטפל בכל החיות בתיבה?" "זה היה מאד קשה" ענה לו שם בן נח. "בריה שדרכה לאכול ביום האכלנוה ביום, שדרכה לאכול בלילה, האכלנוה בלילה. היינו צריכים לגלות מה אוכלת כל חיה. פעם אחת אחר אבי להאכיל



את האריה. האריה שאג שאגה אדירה שהפחידה את כל החיות בתיבה. אבי מהר אל האריה והאריה נשך אותו והפך אותו לבעל מום לכל ימי חייו. לא עצמנו עין משך שנה תמימה, היינו עסוקים בטפול בכל החיות, בהאכלתן באוכל המתאים ובזמן המתאים."

ילדים יקרים ...

בני דורו של נח חטאו בחמס. האם זוכרים אתם את המלה "חמסנו" מהיודיו ביום כפור? כולנו הרגשנו כל כך רע כשחשבנו על כל החטאים המוזכרים שם. עכשיו הזמן לוודא שלא נחזור עליהם. "אני ראשון. קבלתי רק שתי סוכריות וכולם קבלו שלוש. אני רוצה להתנדנד עוד למרות שיש הרבה ילדים שמחכים בתור לנדנדה. אני רוצה עוד חתיכת עוגה למרות שיש כאלה שלא קבלו בכלל". כל אלו הן פעולות של לקיחחה. מה היה עושה נח? "בבקשה, אתה יכול להכנס לפני. שתי סוכריות בהחלט מספיקות לי. בבקשה, את יכולה לעלות על הנדנדה. אני כבר התנדנדתי מספיק. תבדקי בבקשה אם כולם קבלו עוגה לפני שאת נותנת לי". נח היה בעל חסד, והחסד הוא זה שהציל אותו מן החורבן. לגנוב, לדחוף לחטוף ולקחת, כל אלה מובילים רק לדברים רעים. חסד הינו הרפואה לדברים רעים אלו.